

Một buổi trưa chuyện gặp lại cũ nhân không lạ trong môi trường chính trị mới của vài nhân vật nhấc độn lại nằm bên kia chiên tuyền.

NGỒI XÓM CŨ

Nhân dịp đi công chuyện riêng, Tín ghé qua huyện Cù Châu để thăm Thiệp, đứa cháu kêu Tín bằng cậu đang làm việc tại huyện này. Thiệp là công an biên phòng đã đóng lon trung úy. Gặp lại người cũ sau gần mười năm xa cách, Thiệp mừng lắm, đón Tín vào phòng riêng của mình tại ban chấp hành. Hai cậu cháu đang hàn huyên thì một người trung niên chững chạc bước vào chào hai người rồi nói:

-Thiệp chào bạn đi đâu tìm về bên huyện nghe!

-Đây là ông cậu ruột của em. Đây là thiếp của tá Sĩ, chủ tịch phó của cháu. Bây giờ có ông cậu em đến thăm bạn thì, thiếp của đi tìm mình cũng được chứ?

Ông Sĩ nói:

-Bên huyện mới của ban chấp hành của mình. Giờ mới yên ổn được rồi, chỉ còn tôi với Thiệp. Nhân tiện mới luôn cả ông cậu đi cho vui cũng được chứ sao đâu?

Bàn đi tính lại một lúc, Tín trở thành người khách bất đắc dĩ trong bữa tiệc hôm đó.

Tiệc được tổ chức trong hội trường của huyện. Các bàn được kê nối dài thành sáu dãy với ghế ngồi hai bên đối mặt nhau. Tín ngồi cạnh Thiệp ở dãy bàn thứ ba phía trong cùng. Hai cậu cháu vừa nói chuyện vừa nhìn nhón người khách đang ngồi. Bất ngờ nhiên Tín giật mình khi thấy một người đàn bà có gương mặt quen quen bước vào. Người đàn bà ngoài bốn mươi, mặt đẹp - nhõ con, lông mày cong, mắt cười ba ba màu tím, tóc búi đã có phần bạc. Nhìn người quanh đó cậu cháu chào bà. Qua nhón người chào hỏi, Tín biết tên bà ấy là Nam Anh. Tín cảm thấy ngạc nhiên vì mình đã gặp đâu nhưng không cách nào nhận ra. Có thể người bạn cũ trong lòng đã chi phối trí nhớ Tín. Lúc này Tín đang lo lắng vì chưa tìm được một công việc làm ăn thích hợp để sống. Chuyện đi này Tín chỉ nhằm mục đích nghỉ ngơi. Mới đây Tín nghe nói huyện Cù Châu đang mở mang xây dựng kinh tế mới, nghe đâu đất đai cũng khá màu mỡ. Tín định thăm dò nhu cầu thị trường để đầu tư gia đình được sống sung túc. Nhưng công việc của cậu cháu đâu cả. Lát sau Tín quay sang hỏi Thiệp:

-Người đàn bà đó là ai vậy?

-Ồ ông bí thì huyện nghỉ đó! Bà ta cũng người họ Hu, tên Nam Anh.

Cái tên này Tín chưa bao giờ nghe thấy. Mà hình đó thì làm sao lại là người quen của Tín được? Nhìn người bạn cũ Tín thấy ánh mắt sáng rõ người chững chạc của bà Nam Anh cũng đáng ngạc nhiên. Có lẽ không đáng ngạc nhiên, bà ta bước lại gần Tín hỏi:

-Tôi thấy ông quen quá! Ông có bà con gì với ông Thành Thanh Lê ngoài Huế không? Trông tôi, cái giọng nói quá quen! Ông Thành là chính là thân phụ của Tín. Thì phải cũng ngạc nhiên và nhanh nhẹn nói:

-Ông Thành Thanh Lê là ông ngoại tôi, còn đây là cậu Tín. Thì ra bà bí thư cũng biết ông ngoại tôi?

Ngồi đàn bà sống kêu lên với giọng xúc động:

-Anh Tín thật đó hả? Anh tuy khác ngày xưa nhưng là một sự cố gắng bác trai thành ra tôi cũng ngạc nhiên. Bao năm nay tôi cũng tin ông là anh đi lính ngay chỗ đâu biết anh làm gì bên ngành công an ta!

Bây giờ thì Tín đã nhé. Mọi đó mà hơn hai mươi năm rồi!

-Chào Diễm! Không ngờ là gặp chỗ này đây! Chỗ đó có mấy cháu rồi? Ông bí thư ngồi ở đâu? Sự kiện đang vui vì tình cờ gặp được người quen của Diễm bằng nhiên sao sấm. Bà có vẻ như một bình tĩnh, mọi mối cười giọng nói vui vẻ chào Tín:

-Số gặp là anh sau, bây giờ tôi phải đi có chút việc.

Bà quay lại nói với mấy người trong ban tổ chức:

-Rất tiếc tôi bận chút việc bắt gặp, không thể đi buổi hôm nay. Hơn là khác vậy!

Sau khi Diễm bước ra khỏi phòng, thì u tá Sơn quay sang hỏi Tín:

-Thế ông cùng quê với bà Nam Anh à?

-Đúng phải. Nhưng bà ấy rồi quê hơn hai chục năm rồi.

-Ông bí thư có lẽ cũng sắp đi. Nghe ông ấy cũng cùng quê với bà Nam Anh, chắc ông cũng biết.

Tín nghe càng kinh ngạc. Ai nữa đây? Tín đang trầm ngâm suy nghĩ thì thì u tá Sơn tiếp:

-Kìa! Ông bí thư đó kìa! Ông có nhớ n ra không?

Tín nhìn ra. Thôi rồi! Chuyện đáng trọng thì: đúng là Trng Thanh Lê ch! Tuy sống sống nhưng Tín vẫn còn đó bình tĩnh là nói chuyện trước phòng ông Sơn hay Thì phải cao giọng thì u sống khi viên bí thư tiếp:

-Ông này chắc không phải người làng tôi. Tôi không hề biết mặt. Chắc phải người ta tin tưởng mình thấy người sang bắt quàng làm họ cũng quê lắm!

Sau khi ban tổ chức tuyên bố lý do có bữa tiệc và giới thiệu một vài nhân vật tiêu biểu đi đến, bí thư Thanh Lê cũng bước ra phát biểu với cùng quan khách. Tín phải cố né tránh không để cho Thanh Lê nhìn thấy mình. Cũng may Thanh Lê sau khi nói qua loa vài lời thì chú ý đi vào mâm tiệc, chng ngó ngang đến ai nữa.

Suốt bữa tiệc Tín cố suy nghĩ miên man và chờ đợi khi Thì phải hay ông Sơn nói chuyện.

Tôi thấy Thì phải mua một cái đi coi hát nhưng Tín bỏ quên người, mua một mớ đồ. Thì phải là cậu mình một thì nên lo nghĩ về nỗi và đến chỗ cho Tín nghĩ.

Nhưng Tín làm sao gặp được? Hình bóng Diễm trong buổi gặp gỡ đã làm lòng Tín xót xa vô cùng. Tuy Diễm còn giữ được vẻ thanh lịch và có chút sự sống nhưng vẫn có vẻ già trơ tuột như người. Diễm già trơ tuột có thể vì nguyên do: Thì phải gian? Chắc là làm việc và chắc ăn uống? Nếu phải mua hành hả? Tín nghĩ chắc là do nỗi phải mua hành hả như người hả!

*

Tín cùng tu với với Diễm, sống gần nhau thu bé. Hai đứa họ chung lập cho đến hết bữa tiệc u họ, thì lúc xong hô mây tạo nên đến đến lúc gặp tên nhau và xong mình. Lên trung học, tuy họ khác trường, hai đứa vẫn đến đến liên lạc, trao đổi sách vở, họ học nhau. Diễm chấp phải một cái trung bình nhưng hiên lành, nét na nên xóm người bên bè đến trường. Càng ngày tình thân giữa Tín và Diễm càng thêm thêm. Cái ý nghĩ chng Diễm là người bên đến mỗi ngày mỗi lên trong đến óc Tín. Nhưng vì tính rụt rè cố thôi, Tín chưa bao giờ dám nói ra nỗi lòng mình với

ai.
 Diễm rớt a màu tím. Cái s thích c a Diễm g n nh l p d . Áo dài, áo ng n, cho đ n chi c khăn tay Diễm đ u ch n màu tím. C chi c xe đ p c a Diễm cũng s n tím.
 Gia đình Diễm thu c h ng khá gi . T Thanh Lê lên t i tr ng Đ ng Khánh cũng khá xa, đi xe đ p bình th ng cũng ph i m t c gi . Th i b y gi xe đồ còn hi m và đi đ t ti n. Công ch c, h c sinh ph n nhi u đi xe đ p. M t s r t ít dùng xe g n máy. Nh ng h c sinh con nhà nghèo th ng ph i đi ké ho c l i b . Đ c đ ng xa xa l i có m t cái l u vá s a xe đ p. G p khi m a gió b t th ng xe đ p đ t cũng không mu n n i. Th ng con đi h c đ ng xa quá v t v , cha m Diễm nh bà Ph ng, ng i làng Ngo o Giàng Xay, giúp m t ch đ Diễm cho g n tr ng. Bà Ph ng tr c đây k c n nhà Tín. Bà góa ch ng, s ng v i ba đ a con gái nh . Nhân xin đ c m t chân lao công b nh vi n Hu , bà mua l i m t căn nhà cũ An C u đ ti n đi làm. Nhà khá r ng, quay m t ra con đ ng đi vào núi Ng Bình. Bà Ph ng cũng mu n nhà đ tr ng v ng, l i ki m thêm đ c chút ti n nên vui v nh ng m t căn chái cho Diễm. Diễm ăn c m tháng luôn nhà bà Ph ng.

T căn chái này, Diễm xin tr m t cái c a riêng. Bên trong Diễm kê gi ng ng có màn kéo che. Bên ngoài Diễm s p x p bàn h c, t sách h t s c ngăn n p. Ban đ u có vài ng i b n gái hay đ n h c chung ho c làm bài v i Diễm. Nh ng r i có đ a cháu c a Diễm, th ng L ch, cũng hay lui t i v i Diễm nên các b n c a Diễm không thích, b t đ n đ n.

L ch là con ông anh chú bác ru t c a Diễm. H n h c hành không ra gì nh ng láo cô, lém l nh. Bài v tr ng không làm đ c, h n c đ n qu y r y Diễm. L ch nh h n Diễm ba tu i và h c kém Diễm hai l p. Cha con h n t ng có nhi u thành tích không t t v i làng xóm. Làm ru ng không lo vi c n c nôi, ban đêm lén đi tr n c t ru ng ng i sang ru ng mình. Khi b ng i ta bi t đ c than phi n thì gây s , đánh đ p ng i ta. Ch i bài b c thua, vay m n không đ c th a mãn thì lén đ t nhà ng i ta. T h i nh t là cái t t thù dai, thua sút ai cái gì m t l n, th nào cũng tìm cách rình mò tr mi ng. Có ng i anh và đ a cháu nh th Diễm th y áy náy và x u h v i xóm làng l m. Diễm ch ng m y vui khi ph i ti p xúc v i đ a cháu không t t đó nh ng không bi t làm sao đ c. Nàng b c b i nh t là ph i m t quá nhi u thì gi đ gi ng bài cho L ch. Đã nhi u l n Diễm than th chuy n y v i Tín. Nh ng L ch l i càng ngày càng hay đ n v i Diễm h n đ n n i bà Ph ng cũng th y khó ch u - Diễm cho Tín bi t nh v y. Nhi u l n Tín đ n g p Diễm c b l n c n vì s có m t c a L ch. Trông Diễm càng ngày càng n ng v phi n mu n. Tín v n mu n g p riêng Diễm m t l n đ nói chuy n cho th a nh ng không dám m mi ng h n m t n i nào khác. Tín s mang ti ng h n hò trai đ ng gái sá, nh t là s cho Diễm. N tr ng Diễm t i m c t ngày hai đ a lên trung h c, có g n gửi, có h c chung, nh ng ch a bao gi Tín dám đ ng đ n ng i Diễm. Nh ng th ng c m, nh ng c m Tín v n ôm kín trong lòng. G p L ch nhi u nhà Diễm, Tín càng th y khó ch u và ng ng. Nhi u l n Tín đã m h nghĩ đ n nh ng đi u không n có th x y ra... Th r i Tín nh t quy t h lúc nào g p Diễm m t mình, Tín s g ng can đ m bày t n i lòng v i Diễm ngay. Tín không dám vi t th vì s n u s s y th l t vào tay L ch thì kh .

L n y Tín r t m ng khi đ n nhà ch g p m t mình Diễm. Nh ng Tín ch ng h ng khi th y Diễm ti p mình không n ng nhi t nh m i l n. Diễm m i Tín ng i v i n c i méo mó. Tín đâm ra th c m c không bi t mình có làm gì đ m t lòng Diễm chẳng? Sau khi g ng g o nói chuy n bài v l y l , Tín l a m t câu m đ u cho ý đ nh:

- Sao Diễm hôm nay có v tr m ngâm th ? Trông Diễm đ p nh m t nàng tiên b ãy.
- Tín m m ng đ n th à? Tiên b ãy? Đúng đ y! Tiên cũng có n i kh c a tiên.
- Núi l còn cao h n đ i. Tiên đ u b ãy v n còn s ng h n làm ng i đ i th . Ng i tr n ch u cái kh v t chât đã đành, v tinh th n c v ng cũng ít khi đ c th a mãn.

Truyện ngắn: Ngồi i xóm cũ

Tác Giả: K2 Ngô Việt Trng
Thứ Sáu, 16 Tháng 9 Năm 2011 17:23

-Tín chạ bi t đó thôi. Có nhi u ng i t bên ngoài nhìn vào t ng nh sung s ng m, h nh phúc m, trông có thua gì tiên đầu, nh ng th t s k đó có lúc mong làm m t ng i t m th ng nh t cũng không đ c n a!

-Mong làm m t ng i t m th ng nh t cũng không đ c?

Tr i i! Sao Di m l i th t cái l i b t n sao sao y? Tín chạ k p tìm l i dò h i thì th ng L ch l i đ n. Tín đành ôm n i th c m c nói chuy n bâng qu m t h i r i giã t Di m.

Chi u hôm sau, khi ph vi c r y v i cha v , Tín ghé gi ng xóm đ r a chân tay. B t ng th y bà Ph ng đang gánh n c, Tín h i:

-Thím v làng bao gi th ? Có k gi chi h ?

-M i v sáng nay c b n m con. Tôi xin ngh hai ngày đ lo ch p h .

-Di m cũng v hay i i?

-Nó i i. M y ch nh t này không hi u sao nó ít v thăm nhà. Trông nó c bu n bu n, có l n tôi b t g p nó đang khóc m c m t mình. Tôi mu n ghé h i thăm ba m nó nh ng chạ r nh. Nghe bà Ph ng nói, Tín càng c m th y hoang mang. Khi v nhà, th y m đã đ n c m s n, Tín ăn v i m y mi ng r i thay đ , l y xe đ p ra đi. Bình th ng Di m r t b o gan. Di m không h s tinh tà ma qu nh các cô gái khác. L n này đ n bu i t i, Tín tin ch c s g p Di m nhà m t mình. Trên đ ng đ n nhà Di m, Tín c nghĩ nh ng câu đ h i cho ra nguyên nhân vì sao Di m bu n và s an i Di m nh th nào. Khi còn cách ch ng vài trăm th c Tín đã th y rõ ánh đèn phát ra t phòng Di m. Nh ng khi Tín t i g n c a thì ánh đèn đã t t m t. Có l Di m bu n nên đi ng s m – Tín nghĩ. Tín đ t xe vào sân và s ng s t khi th y chi c xe c a th ng L ch đã đ ng s n ó. Nó đ n đây làm gì gi này? Đèn đ c sao l i t t h t? Tim Tín đ p tình th ch. Tín nhè nh b c đ n bên t m c a đan b ng tre đã s p xu ng, dán m t vào k h nhìn vào bên trong. Dù trong bong t i Tín v n nh n ra đ đ c ch ng có gì khác th ng ngày. Đèn v a m i t t, Di m đã đi ng sao chi c xe th ng L ch v n đ kia? Hay h n đang rình mò l y tr m gì c a bà Ph ng? Tín toan m mi ng g i Di m thì b ng nghe ti ng Di m nói nh :

-M cô mi m t l n ni n a thôi đó. Đ ng có b t quen b n mùi! Thiên h bi t thì c cô l n cháu ph i c t m t mà quăng xu ng sông

L i có ti ng th ng L ch nói kh :

-Nói chi m c cha h ! Th ng nào ngoa mi ng tôi tính cho!

Nghe qua Tín b n r n c chân tay. Tín đ nh kêu lên cho thiên h bi t nh ng k p đ n l i. Tín ch t nghĩ đ n n i cay đ ng và h u qu có th đ a đ n cho Di m. Tín cũng quá hi u b n ch t

Truyện ngắn: Ngồi ở xóm cũ

Tác Giả: K2 Ngô Việt Tráng

Thứ Sáu, 16 Tháng 9 Năm 2011 17:23

cô hồn cßa tháng Lßch. Cuộc i cùng Tín hßm hßc ra cßi xe và tißn đßa hßt chißc xe cßa tháng Lßch ngã rßm mßt cái rßi đßp mßt hßi vß nhà. Tuy rßt đau khßnhßng Tín tuyßt đßi cßm nín vß chuyßn đß đó. Nßu chuyßn tißt lßch cß Dißm đau khßnhßng thêm chß tên vô lßi kia có bißt gì? Ôi, mßt đßa hoa quý chßa kßp nß đß bß con sâu đßc cßn cußng!

Sß thích màu tím đßc bißt cßa ngß i con gái không ngß lßi là đß m báo trßc vß mßt hoàng hôn tím thßm cho chính nàng. Nhßng ßc mß vun đßp gßn trßn thßi gian ngß i ghß hßc đßng cßa Tín đã vß nát. Tß đß đó, Tín không bao giß bßc đßn nhà bà Phßng nßa.

Vß sau Dißm có ghé nhà Tín mßy lßn nhßng Tín đßu lánh mßt.

Mßt thßi gian sau thiên hß đßn ßm lên là Dißm đã có thai. Rßi có tin Dißm đã đi Qußng Ngãi. Rßi lßi có tin Dißm đã sinh con và chßt vì bß chßng sßn hßu.

Tháng Lßch cũng bß hßc nßa chßng, thoát ly theo cách mßng...

*

Sau này, trên đßng đßi hßn đßn, tißm thßc vßn thßnh thoßng đß m lßi cho Tín nhßng kß nißm vß Dißm. Mßi tình chßa bao giß thß lß vßn ußn ßc vùng lên trong nhißu gißc ngß cßa Tín. Dù hình ßnh sau cùng đã đß lßi tßi vßt không đßp, nhßng nhßng hình ßnh tß cô bé còn ßa mê đßn hình ßnh cô nß sinh Đßng Khánh đoan trang nßt na vßn khó phai trong lòng Tín. Nhßng hình ßnh ßy có lúc đã khißn Tín có cßm tßng mình đã đßc tßi vßi vß. Mßi tình đßu thßt phi thßng, nó có thß đeo đßng chi phßi cß mßt kißp ngß i!

Có lß sau cßn xúc đßng trong giây phút tái ngß đßt ngßt, Dißm chßt nhßn ra mình đã gßp lßi mßt nhân chßng vß quá khß tßi lßi cßa mình. Cái tßi lßi ßy đã bám rißt nàng bao lâu nay và không bißt còn đeo đßng Dißm cho tßi bao giß? Tín tin chßc đó là lý do khißn Dißm đã vßi vàng rßi phòng tißc.

Càng suy nghĩ Tín càng thßy đau nhßi trong lòng. Có thß tám năm tù tßi bß ngß cß đßi và cßnh thißu thßn vßt chßt cßa Tín không thßm vào đâu so vßi nßi đau khß trßng kß và lßn lao mà Dißm gánh chßu. Vß gßy cßm già nua trßc tußi cßa Dißm là mßt bßng chßng. Tín khó tßng tßng nßi mßt ngß i có tâm hßn nhß Dißm lßi có thß sßng chung vßi mßt kßnh thßng Lßch bao nhiêu năm nay. Rßi bây giß nßa, nhan sßc Dißm đã rõ nét tàn phai trong khi Thanh Lßch đang đß tußi “đàn ông nßa đßi trß trßi mà lên”, lßi có đß quyßn thß gißa đßi... Tín rßng mình nghĩ đßn cái màu tím đßnh mßnh!

*

Qua mßt đßm không ngß, mßi năm giß sáng Tín đã đánh thßc Thißp đßy:

-Cháu chßu khó chß cßu ra bßn xe nhß!

-Cßu ß lßi chßi vài ngày đã chß! Sáng mai con chß cßu qua thăm ông bà Nam Anh và đi vài nßi trong huyßn này cho bißt. Hßi hôm thßy cßu có vß mßt nên con chßa hßi chuyßn vß bà Nam Anh. Con quen bißt bà ßy lâu lßm rßi nhßng chßa bao giß nghe bà nói gì vß làng mình cß. Gßp lßi mßt ngß i làng sau hßn hai chßc năm xa cách là mßt đßu kß thú chß cßu? Sao cßu lßi có vß không vui? Nßm thêm chßc lát đi cßu. Trßi còn sßm quá!

-Thôi, cßu đi lòng vòng đã khá nhißu ngày. Cßu cßn vß gßp. Cháu đßa giúp cßu ra bßn xe bây giß đi! Cßu đßn cháu đßu này nhß: Đßng bao giß thßc mßc tìm hißu chi vß đßi tß cßa ông bà Nam Anh! Tuyßt đßi đßng nhßc đßn chuyßn ngß i làng ngß i nßc chi vßi hß cß. Tßt nhßt là cháu nên tránh gßp hß. Phßi nhß lßi đßn cßa cßu đßy.

-Nhßng con chßa bißt gì cß mà! Nßu bà Nam Anh tìm đßn hßi con, con bißt nói sao?

Truyện ngắn: Ngô Tất Tố i xóm cũ

Tên: K2 Ngô Tất Tố

Tháng: 16 Tháng 9 Năm: 2011 17:23

-Có dè dặt nói rõ với con. Còn bà Nam Anh con đừng lo. Cứ u biết chắc con tránh bà thì bà càng mừng!

Thiếp này mãi không được đành phải chịu ý đưa Tín ra bán xe.

Tín đã dứt khoát bày ý định đưa gia đình đến vùng kinh tế mới ở Cù Châu. Xe chạy qua một đoạn đường dài Tín mới chắc chắn là mình đã thoát khỏi mặt cuộc “thả hàng ngũ cũ” bán.

Ngô Tất Tố

(Trích Văn Hịch Mùa Xuân)